

להלחם בקרוב, באיש הזה הוא נלחם בהם בקרוב, שפטותם (שםו ט) איש מלכחה, באיש הזה מפש. ולא נלחם בהם בקרוב, עד שעובר לו שער הרראש, כדי שיפתלשלו מהשתלשלותם, וישברו כל אותם הכתמים האחויזים בשערות. זהו שפטותם (ישעה ז) ביום ההוא יגלה ה' וגוי, בערבי נהר במלך אשור את בראש ושער הרגלים וגם את הזקן תפשה.

למנעו, וכמה תעשה להם לטערטם. מה זה וכמה? כמו שלמעלה, הזה עליהם מי חטא, שיורי הטל של הבדוולח פאן מי חטא, שהם שיורי הטל. לעתיד לבא כתוב, (יחזקאל י) וזרקתי עלייכם מים טהורם. וככטבם בגדריהם, כמו שלמעלה, שתקוני האיש הזה רוחצים בחסד עליון, ונטהר מן הכל.

ושנינו, למה כתוב בטערט, ולא במקפרים? אלא, משום שייעבר השער בשרשו ויעברו מפנו הרים הרים הפתחותם. ובזמן שכירשו מהשתלשלותם. ברוך הוא להעביר לו את השער הזה ונלחם אותו, כדי שלא יצמח וירבה, שפטות כי יפרט ראו. אמר רבבי יצחק, גדול מכל הלוים היה קניה, שעהו אותו הקדוש ברוך הוא למטה כמו שלמעלה, וקרו לו קrho. ממי? בשעה שאלה בשביבו את האיש הזה, שפטותם קrho הוא.

ובשראה קrho את ראשו בלי שער וראה את אהרן מתקשט בקשוטי מלכים, הגדול בעיניו וקגא לאחרן. אמר לו הקדוש ברוך הוא: אני עשיתי אותך כמו שלמעלה, לא רקיך לעלות לעליונים, רד למטה ותהייה בפתחותם. שפטותם (במדבר ט) וירדו חיים שאולה. מהו השואל?

בזה קרבא, דכתיב (שםו ט) יי' איש מלכחה, בהאי איש ממוש. ולא אגח בהוי קרבא, עד דעابر ליה שערא דרישא, בגין דישטלשלוון משילשוליהון, ויתברון כל אינון בתרעין דמתאחדו בשער. קרא הוא דכתיב, (ישעה ז) אשור את הרראש ושער הרגלים וגם את הזקן תפשה.

חנא, וכמה תפשה להם לטערטם. Mai וכמה. פגונא דלעילא, הזה עלייהם מי חטא, שיורי טלא דבדולחא הכא מי חטא, דיינון שיורי טלא. לו מגונא דאת כי תיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עלייכם מים טהורם. וככטבם בגדייהם, פגונא דלעילא, דתקוני דהאי אישatis ביחס עלה ואתרכבי מכלה.

ויתניין, אםאי כתיב בטערט ולא במקפרים. אלא משום דיתבער שערא בשירושו, ויתבער מגניה דינין תפאיון משילשוליהון. ולזמנא דיתכשרין עובדין לתפקיד, זמין קדשא בריך הוא שערא דא לאעbara ליה, ולמגלהה בגין דלא יצמח וירבה, דכתיב כי ימרט ראשו. אמר רבבי יצחק, רב מכל ליווי, קrho הוא, דעתיה קדשא בריך הוא למתא, פגונא דלעילא, וקריה קrho. אימתי. בשעתא דגليس בגיןיה להאי איש, דכתיב קrho הוא.

יבד חמא קrho רישיה בלא שערא, וחמא לאחרן מתקשט בקשוטי מלכין, אטולזול בעיגיה וקגא לאחרן. אמר ליה קדשא בריך הוא, אנא עבדית לך פגונא דלעילא, לא בעאת לאעלאה בעלאין, חות לתפא ותמי בתפקאין. דכתיב, (במדבר ט) וירדו חיים שאולה. Mai איהו שאול. גיהנם. דטמן צווחין תיבין, לעליונים, רד למטה ותהייה בפתחותם. שפטותם (במדבר ט) וירדו חיים שאולה. מהו השואל?